

'n Stuksie vlees

Azzie nou 's 'n stuksie vlees wil hebbe, gao je naer d'n êên of aandere slaoger en je kan zegge of uitkieze wà-je hebbe wil. "Niet te vet'- of " 'n maoger stuksie slaoger", hoor ie nogal 's zegge. Vlak nae d'n oorlog lag dat wel eve anders. Aales was nog op de bon en de winkeliers verkòche aan vaste klante. Toe Jaop d'n rondbekker op 'n dag omriep: "Om twêê uur vlees op 't slachthuis", vong moeder dà 'k daer mor 's op uit mos gaon. Dat omroepje kwam mêestal onverwachs, want dat deeje ze allêên as t'r hier of taer 'n koei of vaarke verongelukt was en daerom gaauw geslacht mos worde. "Nôôdslachting" hiettende dat.

Kolevrij

Toe 'k naer 't slachthuis mos was 't in de winter van 1945-'46 en naer school gonge me mor af en toe 's omdat 'r gêên kole wazze en dan liep ie thuis ok mor om de deur te vervele. "Je zurgt mor, dat-jie d'r bijtijds bin, want d'r zel nog wel meer volk op afkomme", zee moeder nog. Of 't nou met of zonder bon was, of dà je 'n enkel of 'n dubbel porsie kreeg weet ik nie meer. Wel weet ik dà 'k met 'n vermaakt bonkertie van m'n vaoder en 'n blaauw geruit zaksie op stap gong. Op stap is aagelijk 't goeie woord niet, want ik gong op 'n oud daomesfietsie met antiplofbande van 'n soort tuinslang, omdat 't van 'tend vab Slierecht 'n hêêle tippel was en nog is. Om effe êên uur kwam ik bij 't abbetwar aan, (zô noemde wij 't aaltijd) en daer stinge zeker al vijftien mense te wachte voor de dichte poort. Achter mijn kwamme d'r nog veul meer. Ok 'n pliesie om ons in de gaote te houwe, want 't mos t'r ordelijk naer toe gaon

Miezere

Al gaauw begon 't te miezere en dat gong over in regen. Nou doe je 'n plestieke jas aan, en dan klaor ie 't wel, mor die wazze d'r toe nog niet. Mijn bonkertie zoog aal de regen op en wier gaondeweg zwaerder. De stemming wier d'r bij de mense en bij mijn niet beter op, want met die natte klere kreeg ie 't flink koud. Ok al, omdà je stil sting. Die pliesie vong d'r zeker ok niks aan want hij zee: "As jullie netjies in de rij blijve staon, zel ik 's gaon vraege of ze niet wat eerder kenne beginne. Mor hou 't netjies aandere gaot 't hêêle fêêst nie deur." Hij liep om 't gebouw hene en kwam effe laeter met de verheugende tijding: "Ze beginne zô." En ja hoor, de poort gong ope.

Deurlôope

Je liep twêê an twêê naer 'n deur waerbinne je eerst mos betaole. Dat was veul minder as bij de slaoger en dan schoof ie met de rij vedder. Van achter 'n taofel kreeg ie 'n paor stukke vlees en wat kluive in je hande gedouwd. Kieze was t'r nie bij. "Toe joh, deurlôope" zee 'n aandere helper toe 'k nog effe wou kijke en waarkte me 'n grôôte deur uit. Buite kon 'k wel zinge, want 't was een flink stuk vlees, waer 'k mee op huis aan gong en dier kluive mogge d'r ok zijn. Op slag was ik aale naorighaaid vergete. Moeder was aarg blij met 't vlees mor ok bezurgd, dà 'k ziek zou kenne worde deur die drijfnatte klere. Gaauw verklêêje dus. M'n bonkertie wier bij 't fernuis gehonge met 'n taaltjie d'r onder, 't droop 's aeves nog. Bij de prak kree 'k 'n grôôter stuksie vlees en d'n aandere dag 'n grôôt bord soep as trôôt voor de geleeye kou. 'k Bin d'r nooit meer gewist om vlees te haole en waerom weet 'k niet, want 't smaakte best.

Hartelijk dank hr. v.d. W. voor uw beschrijving van hoe het er kort na den oorlog aan toe ging.